

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. α. Σωστό, **β.** Σωστό, **γ.** Λάθος, **δ.** Σωστό, **ε.** Λάθος.

A2. 1 – γ, 2 – δ, 3- στ, 4 – α, 5 – β

ΘΕΜΑ Β

B1. Κεφάλαιο 3ο, σελίδα 120. Τέσσερις έως πέντε μέρες πριν τον ίκτερο παρατηρούνται ανορεξία, ναυτία, αδυναμία και πόνος στην κοιλιά. Με την εμφάνιση του ίκτερου παρατηρούνται επίσης σκουρόχρωμα ούρα, φαγούρα, διόγκωση ήπατος και σπλήνα στο 30% των περιπτώσεων.

B2. Κεφάλαιο 4ο, σελίδα 135. Η κυάνωση είναι το μελάνιασμα. Το βλέπουμε σε παθήσεις στις οποίες δημιουργούνται επικοινωνίες, που λέγονται αναστομώσεις, του αρτηριακού με το φλεβικό αίμα. Είναι πιο έντονη στα άκρα, που γίνονται μελανά, όταν ασκούνται. Επίσης είναι συχνή σε άτομα με συγγενείς καρδιοπάθειες, όπου υπάρχει ανάμιξη αρτηριακού και φλεβικού αίματος.

B3. Κεφάλαιο 7ο, σελίδες 219-220. Πέντε από τις διαταραχές της ούρησης είναι 1. η συχνουρία, 2. η δυσουρία, 3. η πολουρία, 4. η oligουρία, 5. η ανουρία. (Εναλλακτικά αντί για κάποιο από τα παραπάνω θα μπορούσε να αναφερθεί η αιματουρία).

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Κεφάλαιο 0ο, σελίδες 4-5. Οποιοδήποτε κι αν είναι το αίτιο που έβλαψε τα κύτταρα ή τους ιστούς ο οργανισμός στο σύνολό του αντιδρά κινητοποιώντας μηχανισμούς άμυνας. Οι μηχανισμοί αυτοί λειτουργούν αρχικά στο σημείο που μπήκε ή δημιουργήθηκε ο βλαπτικός παράγοντας. Αν

χρειαστεί, μπορεί να επεκταθούν σε όλο το σώμα. Ο άνθρωπος καταλαβαίνει τη δράση των αμυντικών μηχανισμών, που ασκούνται ως αντίδραση σε κάποιο βλαπτικό αίτιο, από μία σειρά εκδηλώσεων, που αποτελούν τη φλεγμονή. Όταν οι εκδηλώσεις περιορίζονται στο σημείο της αρχικής βλάβης, λέγεται τοπική φλεγμονή. Όταν τα φαινόμενα γενικεύονται σε όλο το σώμα, η φλεγμονή λέγεται συστηματική. Οι πέντε (5) αντιδράσεις της είναι: 1. υπεραιμία, 2. υπερθερμία, 3. εξίδρωμα, 4. πόνος, 5. λειτουργικές διαταραχές.

Γ2. Κεφάλαιο 0ο, σελίδα 12. Οι αιτίες του πυρετού μπορεί να είναι: α. Μικροβιακές τοξίνες: επιδρούν στο κέντρο ρύθμισης της θερμοκρασίας σώματος που βρίσκεται στον υποθάλαμο, που είναι μία περιοχή του εγκεφάλου που έχει αρκετά ρυθμιστικά κέντρα, β. Ουσίες από κακοποιημένα κύτταρα που προέρχονται από τραύμα, χειρουργικές τομές και φλεγμονώδεις αντιδράσεις, γ. Εξωτερικοί παράγοντες: ηλιακές ακτίνες που πέφτουν κάθετα στο σώμα και βαρύ ντύσιμο ή θερμή και υγρή ατμόσφαιρα. Στις δύο τελευταίες περιπτώσεις, η θερμοκρασία ανεβαίνει, επειδή εμποδίζεται η εξάτμιση του ιδρώτα και δεν αποβάλλεται κάποιο μέρος της θερμότητας του σώματος προς το περιβάλλον.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Κεφάλαιο 1ο, σελίδα 56-57. Οι νοσοκομειακές λοιμώξεις είναι αυτές που παθαίνει κανείς εξαιτίας της παραμονής του σε χώρους παροχής νοσηλείας (νοσοκομεία, κλινικές). Στους χώρους αυτούς συμβιώνουν για κάποιο χρονικό διάστημα άρρωστοι με άλλους αρρώστους, με ιατρικο-νοσηλευτικό προσωπικό και επισκέπτες -συνοδοί. Η κατάσταση γίνεται πιο πολύπλοκη όσο πιο πολύ χρόνο χρειάζεται να παραμείνει κάποιος άρρωστος στο νοσοκομείο, όσο περισσότεροι ασθενείς συνωστίζονται στο χώρο του νοσοκομείου κι όσο πιο ηλικιωμένοι είναι. Γενικά μερικοί βασικοί λόγοι που οι νοσοκομειακές λοιμώξεις έχουν αυξηθεί υπέρμετρα τα τελευταία χρόνια είναι: α. Έχει αυξηθεί ο αριθμός των αρρώστων που έχουν σε καταστολή το ανοσοποιητικό τους σύστημα είτε εξαιτίας της αρρώστιας τους π.χ. AIDS, καρκινοπαθείς, είτε εξαιτίας των φαρμάκων που παίρνουν οι δέκτες οργάνων μεταμοσχευμένων, β. Γίνεται σε μεγάλη κλίμακα χρησιμοποίηση συσκευών και τεχνικών, όπως αναπνευστήρων, καθετήρων μέσα στα αγγεία κ.ά. που σώζουν ζωές βέβαια, αλλά αποτελούν παράγοντες προδιάθεσης για την ανάπτυξη νοσοκομειακής λοίμωξης, γ. Η αυξημένη χρήση αντιβιοτικών έχει κάνει τα μικρόβια του νοσοκομειακού περιβάλλοντος πολύ

ανθεκτικά. Έτσι, οι νοσοκομειακές λοιμώξεις που αναπτύσσονται είναι πολύ δύσκολο να θεραπευτούν.

Δ2. Κεφάλαιο 3ο, σελίδα 104. Για να αξιολογήσουμε τον εμετό ως εκδήλωση παθολογικής κατάστασης, πρέπει να εξετάσουμε κάποια στοιχεία, όπως: α. Τη σχέση του με τα γεύματα, β. Τη σχέση του με τον κοιλιακό πόνο, γ. Τη συνύπαρξη ή όχι ναυτίας, δ. Το περιεχόμενό του, που μπορεί να είναι:

- άπεπτες τροφές, ακόμη και προηγούμενων ημερών (πιθανώς πυλωρική στένωση),
- χολώδες, σε εντερική απόφραξη,
- αιματηρό, σε αιμορραγίες στομάχου ή ρήξη κιστών οισοφάγου,
- κοπρανώδες, σε αποφρακτικό ειλεό.

Σχόλιο θεμάτων: Τα θέματα ήταν περισσότερα και πιο απαιτητικά από προηγούμενες χρονιές. Ήταν απαραίτητο το σφαιρικό και λεπτομερές διάβασμα.

Επιμέλεια απαντήσεων

Οικονομίδου Ευγενία